This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

600050381N

DISSERTATIO MEDICA
INAUGURALIS,
DE
FEBRIBUS
INTERMITTENTIBUS,
PO[redacted]TISSIMUM TERTIANIS;

QUAM,

SUB MODERAMINE VIRI ADMODUM REVERENDI,

GULIELMI SMITH, S. S. T. P.

COLLEGII ET ACADEMIÆ PENNSYLVANIENSIS PRÆFECTI;

Ex CURATORUM PERILLUSTRIUM *auctoritate*,

NEC NON

Ampliſſimae COLLEGII ET ACADEMIÆ FACULTATIS *decreto*;

DEO MAXIMO ANNUENTE,

PRO GRADU DOCTORATUS,

SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS ET PRIVILEGIIS
RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS;

ERUDITORUM EXAMINI SUBJECTAM SUSTINUIT

JONATHAN POTTS, M. B.

PENNSYLVANIENSIS.

AD DIEM 28 JUNII, HORA LOCOQUE SOLITIS,

Hi motus——atque haec certamina tanta,
Pulveris exigui jactu compreſſa quieſcunt.

VIRG. GEORG.

PHILADELPHIÆ:

TYPIS JOHANNIS DUNLAP.

M. DCC. LXXI.

18·11·1908
LIBRARY

VIRO ERUDITISSIMO,

PLURIMUM HONORANDO,

JOHANNI MORGAN, M.D.

SOCIETATIS REGIÆ LONDINENSIS,

ATQUE

COLLEGII MEDICORUM REGALIS

APUD EDINBURGENSES,

SODALI ORNATISSIMO;

THEORIÆ ET PRAXEOS MEDICINÆ

IN ALMA ACADEMIA PHILADELPHIENSI

PROFESSORI DIGNISSIMO;

OB SUMMAM ERGA SE BENEVOLENTIAM,

SEMPER COLENDO;

HANC DISSERTATIONEM,

EO QUO PAR EST OBSEQUIO,

D. D. C. Q.

JONATHAN POTTS.

PROEMIUM.

NON vana gloriolae aucupatio, nec cacoethes auctorum medicorum numerum adaugendi, ſed utilis ſcientiae amor ad ſcribendum hoc me impulit; ſcientiae nempe medicinae, quae a primis hominum ſeculis, uſque ad tempora noſtra, inter omnes humaniores gentes, ut ſaluberrima, et utiliſſima, in maximo praetio habita, ſumma cum diligentia ſemper exculta eſt.

" *Hiſtoriae namque priſca monumenta nos docent,*
" *Aſſyriis, Babyloniis, Chaldaeis et Magis, eam primo*
" *fuiſſe excultam; hinc in Egyptum, Libiam, Cyrenai-*
" *cam et Crotonem migraſſe; ex his in Graeciam deri-*
" *vatam floruiſſe; poſt ſextum ſeculum in Europa, a*
" *nono dein ad decimum tertium ab Arabibus, in Aſia,*
" *Africa, et Hiſpania cultam eſſe."—Poſt hoc tempus ſcholae publicae in Italia, Germania, Gallia, et Magna Britannia, inſtitutae ſunt, ad rem medicam promovendam. Nunc tandem illa ſcientia quae a primaevis temporibus " quaſi aliquod mortalibus divinitùs con-*

ceſſum

" *ceſſum exiſtimabatur**," *ad regiones Americanas peregrinans, hanc novam orbis partem viſitavit. Quod autem non minimo erit, in ſeculis venientibus, hujus inclytiſſimae academiae, decori, hic, prae aliis locis, ſibi ſedem figere elegit: nam ad exemplar celeberrimarum in Europa inſtitutionum, ſcholae pro medicina colenda, primae in orbe Americano, in hac alma matre menſe Maji, Anno Chriſti M. DCC. LXV. conſtituebantur, quae, illo die magno, ſimul et celebri, ad collegium et academiam Pennſylvanienſem, curatorum in publicis comitiis decreto, aſcitae fuerunt. Deinceps, Profeſſoribus in toto ambitu medicae diſciplinae conſtitutis, praelectiones quotannis habitae ſunt.*

Poſtea, nempeineunto anno M. DCC. LXVII. e curatoribus collegii et academiae Pennſylvanienſis aliqui, ii nempe, qui medicinam exercent; Praeſes facultatis, et Profeſſores medicinae et anatomiae conventi; Regulas quaſdem excogitaverunt, tales medicinae ſtudioſos, qui cum diligentia, fructu, et laude, ſtudiis ſuis hic incumberent, inſigniendi cauſa iiſdem honoribus, et gradibus, qui ſolenniter, aliis in locis, in digniſſimos collocantur. Hae regulae, proximis curatorum collegii et academiae comitiis, ſancitae, et pro legibus ſtabilitae, publicò editae ſunt.

* *L'Hiſtoire de la Medicine, par Le Clerc.*

Debito

Debito tempore triennii, poſtquam gradu Baccalaureatûs ornatus fuerim, nunc abſoluto, ſummum gradum doctoratûs in medicina mihi tandem adepturo, hujus academiae legibus obtemperandum eſt: quapropter, hac diſſertatione, qualiſcunque fuerit, de febribus intermittentibus, in arenam deſcendere me accingo. Faxit Deus ter opt. max. ut hoc et omnia conamina ad hanc utilem ſcientiam promovendam, ad ſuam gloriam, reipublicae commodum, aegrorumque ſalutem dirigantur, et cum fructu procedant.

Aliquid illuſtriſſimis inclytae et florentis hujus academiae Curatoribus, et Cl. Profeſſoribus, qui bonis artibus, et huic almae matri, conſtanter invigilant, receptu dignum proferre, ſummopere expeto.—Sin autem conatus tam ardui minus ad vota reſpondeant, ſperare licet laudandi hujus inſtituti primitias, omnes benigno vultu eſſe recepturos. Saltem veniam impetrabit mihi, quod leges bonae poſtulabant, auſum eſſe.—

—— " Si deficiunt vires, audacia certe
Laus erit, in magnis et voluiſſe ſat eſt."

DISSERTATIO

DISSERTATIO MEDICA,

I N A U G U R A L I S,

D E

FEBRIBUS INTERMITTENTIBUS,

P O [redacted] T I S S I M U M

T E R T I A N I S.

OMNIUM morborum qui corpus humanum infeſtant, nullus quam febris crebrior invadit; nemo enim mortalium fortaſſis unquam diu vixit, omni febris gradu protinus immunis; et pauci abſque febre moriuntur. Uniuſcujuſque itaque refert medici febris naturam diligenter perſcrutari. Quoniam autem variae ſint cauſae, et multiplices febrium effectus, in claſſes diverſas diſ- Febrium diviſio.

tinguuntur, quarum diviſio maxime uſitata eſt in febres continuas, remittentes, et intermittentes.

Febris ntinua, mittens, : inter- ittens.

Febris vocatur continua cujus omne tempus tantùm una acceſſio eſt, a principio ad ſolutionem uſque *, vel quae motum febrilem ſemel excitatum uno impetu ad finem perducat †. Ubi vero per vices impetum quidem remittit febris, et deinde exacerbatur, ſic tamen, ut ab initio ad finem morbi nunquam abſit febris, quamvis nunc validior, nunc remiſſior fuerit, vocatur febris remittens ‡. Quae autem conſtat ex duobus vel pluribus paroxyſmis, integra interveniente apyrexia, id eſt, quae per vices impetum ita remittit, ut plena apyrexia inter duos quoſque paroxyſmos intercedat, vocatur febris intermittens §.

Quoniam autem limites ſtatutos diſſertationis inauguralis tranſgredi nollem, non de ſingulis febrium generibus, ſed tantum de febribus intermittentibus, et tertianis potiſſimùm diſſerere propoſui. De his enim maxime idoneum mihi eſſe verba facere judicavi, praeſertim quia earum cura fere quoti-

* Galen. de febribus, lib. II. cap. 2.

† H. Boerhaav. Aph. 727.

‡ Van Swieten. Comment. vol. II. p. 410.

§ H. Boerh. Aph. de cognoſcend. et curand. morb.

diana mihi contingit, nam inter noſtrates frequentiſſimae ſunt; et ſi recte tractentur, facilem accipient medelam; ſin negligantur, aut, intempeſtivo corticis peruviani uſu ſuffocatae, ſopiantur, peſſima mala inde ſaepe proveniunt.

S E C T. I.

Hiſtoria febrium intermittentium.

UT in aliis, ſic etiam in intermittentibus febribus, tria tempora facile diſtinguuntur, quae tribus ſtadiis febrium continuarum reſpondent. Primum *Cl. Sydenhamus* vocavit tempus *exhorreſcentiae*, quia rigor febrilis, ſive horror, incipiente paroxyſmo, aegrum invadit *; hunc, in ſecundo ſtadio, quod vocat tempus *ebullitionis* †, excipit calor praeter modum auctus; quem, in tertio, quod ipſe appellat tempus *deſpumationis* ‡, ſequitur ſudor cum febris apyrexia.

Tria tempora febrium intermittentium.

* Sydenham. Oper. ſect. I. cap. 5. p. 93.

† Ibidem, p. 94.

‡ Ibidem.

Phaenomena.

Proximò conſiderandum eſt magis attentè phaenomena, quae, in his tribus temporibus, ordine ſe manifeſtant.

In primo, Signa quae hujus febris adventum praenunciant, ſunt oſcitatio, et pandiculatio membrorum, fatigatio, debilitas, frigus, inſenſilitas, horror, tremor, pallor; reſpiratio anheloſa, anxietas, nauſea, ſitis ingens; dolor articulorum, dorſi, capitis; pulſus velox, debilis, parvus, inordinatus; urina ut plurimum pellucida et tenuis; et, deſinente hoc primo ſtadio, ſaepe vomitus, aut dejectio materiae cujuſdam bilioſae contingit.

Secundò, Signa praecedentia excipiunt calor urens, rubor magnus, reſpiratio fortis, ingens, liberior, anxietas imminuta, pulſus major validiorque, capitis et artuum dolor ingens, ſitis magna, corporis jactatio; et urina plerumque erubeſcit.

Ultimò, Miteſcunt ſymptomata; calor minuitur; reſpiratio fit libera; pulſus mollis et plenus; ſudor per cutem prorumpit; urina redditur craſſa, ſedimentum lateritium deponens: ſequitur apyrexia.

Symptomatum numerus ingens, et magnitudo, tempus primum ſequentibus multum periculoſius reddunt. Quandocunque extinguantur homines in febris intermittentis paroxyſmo, quod interdum, etſi rarius, accidit, illos in primo illius ſtadio mori obſervatur. Propter reſpirationem difficilem, ſanguis in pulmonibus, et circa cor dextrum accumulatur; et ejus liber per arterias capillares motus, ob frigus quod occupat extrema, impeditur; unde cor ſiniſtrum, quantam natura exigit copiam ſanguinis non recipiens, debiliter nimis ſtimulatur; neque poteſt vitale fluidum per arteriolarum oſcula, ubi haeret, pellere, unde circulum ſanguinis, quo vita pendet, turbari et impediri neceſſe eſt. Periculum primi temporis.

In ſecundo autem ſtadio diximus calorem auctum ſequi, cum pulſu fortiore, quorum virtute, ſanguis per minimas arterias pellitur, et obſtacula ejus progreſſus ſuperant; itaque in hoc paroxyſmo natura morbo praevalet. In ſecundo natura morbo praevalet.

In tertio, devicta febre, omnium ſymptomatum vis remittit. Tunc ſudor fere ſemper febris paroxyſmum claudit, etſi quandoque materiam morbi febre ſubactam, per vomitum, per alvum, aut per urinam expelli, conſtat. In tertio vincitur febris.

novum facit inſulſum, tunc nominum ratio, quae intermittentium febrium ſpeciebus diverſis imponuntur, diutius non latet.

Febrium intermittentium numerus ingens obſervatur; omnium autem tertiana frequentiſſima, et quartana pertinaciſſima eſſe dicitur.

Diſtinctio a typis et ſymptomatibus.

Distinctio harum febrium notatu digniſſima, ſumitur ab illarum typis, hoc eſt, a majore vel minore paroxyſmi duratione; vel a ſymptomatibus ipſius inſignioribus. Quando per circuitum quemcunque morbi, unus paroxyſmus, et apyrexia una ſolùm adſint, vocatur *febris intermittens ſimplex*; ſed quando plures in eodem circuito enumerentur paroxyſmi, *duplicata*, vel *triplicata* appellatur, quia "tot numero febres ſunt, quarum ſingulae ſequentibus ordine paroxyſmis, horâ acceſſionis, ſymptomatum numero et vehementia, reſpondent; atque ſic a quotidiana febre diſtinguitur tertiana duplicata, vel quartana triplicata."

SECT.

SECT. II.

Febres tertianae intermittentes.

HAE febres quibus paroxyſmi inter ſpatium duodecima horarum decedunt, *Tertianae verae*; quibus autem diutius manent, *nothae* vocantur. In tertianis duplicatis, diſcrimen inter binos ejus paroxyſmos clare obſervandum eſt, aut horâ acceſſionis aut temporis duratione, aut denique natura et vehementia ſymptomatum quae comitantur, dum primae febris acceſſioni tertia et quinta, ſecundae quarta et ſexta conveniunt: Similiter in quartana duplicata, primae acceſſioni quarta et ſeptima, ſecundae quinta et octava reſpondent, et ſic porro, ordine congruente, ſe vicem recipiunt. Quotidianae vero acceſſiones ſibi mutuo ſunt ſimiles.

Tertiana vera, notha, et duplicata.

In tertiana duplicata, majus eſt intervallum quod paroxyſmum violentiorem claudit; levior enim paroxyſmus plerumque miteſcit tantùm, aut remiſſionem potius quam intermiſſionem habet. Hinc, ut diu obſervavit ſapiens Hippocrates, nox ante acceſſionem violentiorem magis moleſta eſt; ſubſequens vero levior eſſe ſolet *.

Tertiana duplicata paroxyſmi.

* Hippoc. de morb. vulg. lib. vi. § 2.

Tertiana anticipans et poſtponens.

FEBRIS tertiana, qùae aliquot ante quadraginta octo horas circuitum peragit, vocatur *Tertiana anticipans*; quando autem aliquot horis ultra hoc definitum tempus excurrat, dicitur *Tertiana poſtponens*. Perturbantur nonnunquam febris circuitus, ſupervenientibus abſque frigore praenuncio paroxyſmis. Hic notandum eſt, non ſemper mali ominis eſſe febres, quando tempus expectatum anticipent, *neque* boni, cum idem poſtponant, ut volunt aliqui. Contrariè autem, priores naturae vim, poſteriores ejus debilitatem indicant *.

Tertiana vernalis et autumnalis.

DISCRIMEN eſſe diximus inter febres intermittentes ratione ſymptomatum inſigniorum quae illas comitantur; quapropter in diverſas claſſes revocantur ſecundum anni tempus quo graſſantur. Morbos enim ſaepenumero exacte emulantur, qui vernis aut autumni temporibus regnant. Hinc nulla eſt utilior diſtinctio febris intermittentis, et maximè tertianae, quam illa, quae eam dividit in vernales, quae a Februario ad Auguſtum, et autumnales quae ab Auguſto ad Februarium dominantur; nam his binis temporibus inſignis morborum mutatio occurrit †.

* Cleghorn on the diſeaſes of Minorca.

† B. Aph. 747.

In

In curſu harum febrium frigus, et tremor febrilis, quae paroxyſmos inducunt, minuuntur, aut prorſus evaneſcunt, quorum vice dolores in regione dorſi et lumborum aliquando funguntur; interdum horripilationes cum ſubitaneis caloribus permiſcentur. Paroxyſmi interim longiores fiunt, ſymptomata moleſtiora ſecum afferentes, ut ſunt capitis dolor, delirium, ſopor, ſanguinis e naribus ſtillicidium, tuſſis, reſpiratio anheloſa, cordis palpitatio, pulſus turbatus, nauſea, anxietas, dolor circa cardiam, vomitus, diarrhoea; et in viſceribus abdominalibus calor, tenſio, dolor et pulſatio; tendinum ſubſulſus, aliaque plurima, cum ſudore qui paroxyſmum terminat non poenitus ceſſantia; unde apyrexia non tantùm brevior, ſed etiam obſcurior fit. Sympto mata mo bi progr ſui ſup venienti

Inter febres intermittentes, licet ejuſdem ſint nominis, et eundem typum ſervent, ingens tamen diverſitas obtinet in ſymptomatibus et curatione, prout uno alterove tempore anni incipiant. Vernalis ſemper eſt ſaluberrima, et minimè lethalis, diuque raro durat; ſed autumnalis diuturna eſt, et curſum ſaepe per plures menſes tenet; imo interdum ad ver anni ſequentis protrahitur, neque ullam capit medelam, niſi quam praebet temporis anni mutatio. Harum diverſita

Tanta eſt inter vernalem et autumnalem differentia, et adeo diverſa earum indoles, ut altera crebro obſervatur alteram fugare.

Autumnales ſaeviores.

SYMPTOMATA morborum autumnalium longe ſaeviora quam vernalium eſſe ſolent, et tunc temporis morbi ſunt maximè acuti et exitiales; ſic etiam autumnalis intermittens horum indolem imitatur et continuam febrem aliquamdiu ſaepe mentitur.

Diſtinctio inter illas et febres continuas.

MAGNI eſt momenti inter febres quae ad claſſem intermittentium aut remittentium pertinent, etſi continuas mentiantur, et febres revera continuas diſtinguere, quia methodus medendi has per evacuantia, quae optima eſſe queat, illis maximè noceret, "Quandoquidem febres intermittentes, continuâ "adſcitâ, adoriri, nec facile eſſe aliquamdiu, niſi "diligenter adverteris animum, quicquam aliud "praeter aliqualem morbi remiſſionem deprehen- "dere, quae tamen paulatim in perfectam deſinit "intermiſſionem, et typum anni tempeſtati aptè "reſpondentem" obſervavit Cl. Sydenhamus. Ideoque ſi dubium videatur num febris ad intermittentis aut continuae claſſem pertinet, attento animo obſervandum eſt, num in tali febre ſenſibilis remiſſio et exacerbatio deprehendi poſſint. Si enim contingant, probe ſcimus hanc febrem ex genere

remittentium

remittentium eſſe, et eandem curam quam intermittentes poſcere.

Febres tertianae perſonatae.

INTERDUM febres tertianae autumnales ſub aliorum morborum perſona latentes, abſque ullo intermittentium ſigno, excepto fortè lateritio in urina ſedimento, detexerunt viri in arte celeberrimi. Nonnunquam ita fixis ſtipantur capitis, pectoris, abdominis, dorſi, artuumve doloribus, obſervante *Cl. Cleghorn*, ut phrenitidis, pleuritidis, hepatitidis lumbaginis, aut rheumatiſmi ſpeciem prae ſe ferant exactam; praeſertim quando apyrexia omnino obſcura fuerit, ut fit, cum unum alterumve ſymptomatum magnopere ſaeviant, aliaque obſcurent. Hinc videmus hemicraniam, choleram, dyſenteriam, et tuſſes infantum convulſivas, certis redire intervallis. Quaedam hujus claſſis febres, propter ſymptoma aliquod praedominans nomina ſpecialia adeptae ſunt, ut *lipyria*, *aſſodes*, *elodes*, *et febris ſyncopalis.* Ex numero tertianarum ſunt, et plerumque in initio harum typi ſatis diſtincti ſunt, etſi jam difficile foret inter paroxyſmos et intervalla diſtinguere.

Mutatio morbi multiformis.

MIRO modo hic morbus proteiformis typum variat, et in ſingulis circuitibus mutat periodos; interdum eos contrahit; aliquando ſequentes paroxyſ-

mos

mos violentiores et frequentiores habet, donec ad morbi apicem perventum eſt. Hoc tempore, tum acceſſiones, tum remiſſiones ita confunduntur, ut diſtingui minime poſſint. Hae tamen, niſi mors cito ſequatur, quando remiſerit morbi vis, quae tantam feciſſet turbam, ſimpliciores rurſus evadunt, priſtinum typum regularem induentes, et, paucis finitis paroxyſmis, ſponte decedunt *.

Ad typum regularem oportet revocari. AB his febribus larvam detrahere medico ſummopere nitendum eſt, aliter in errorem facile incidere queat; ſi enim remedia dentur calida et ſtimulantia, febres, quae ad claſſem intermittentium pertinent, in continuas mutabuntur. In haram etiam curatione, primus ſcopus debet eſſe eas ad typum regularium intermittentium, aut ſaltem ad remiſſiones diſtinctas revocare; tum ſimilem curam quam intermittentes requirunt, adhibere.

* Confer quae de febribus tertianis ſcripſit paſſim Cl. Cleghorn on the diſeaſes of Minorca.

SECT.

S E C T. III.

Cauſae febrium intermittentium.

CAUSA PROXIMA in actionibus, ſcilicet cordis muſculoſâ, et cerebri et cerebilli nervoſâ, laeſis, ponitur; nam integritas harum actionum ab organis cordis, cerebri et cerebelli, valentibus pendet; et illorum imperfectio functionum ſufficit ad omnes effectus febrium intermittentium explicandos. Adeo cauſa proxima morbi cujuſvis appellatur tota illa ſimul, quae totum jam preſentem morbum conſtituit. Cauſam proximam intermittentium febrium ſtatuendo ulterius procedere nolo. Non equidem ignoro aliquos eſſe qui potius quam ingenioſe fateri ſe rem aliquam ignoraſſe mallent de inſcrutabilibus plurima verba facere; tales, ſunt qui limitare velint qualis illa mutatio in nervis ſit, quae cauſa fiat proxima febris; tales, ſpeculationibus nimis indulgentes, amant omnia phaenomena in corpore animali, quae ſupra eorum, et fortaſſe ſupra humanum intellectum ſint, ſpaſmo tribuere, quaſi in hoc vocabulo aliquod divinum eſſet. Hi non aliter faciunt quam Ariſtotelis ſectatores, qui ab omni difficultate ſe ſemper expediverunt in rebus occultis explicandis ad voces ſynonimas et definitiones occultas con-

Cauſa proxima.

fugiendo,

fugiendo. Hoc idem eſt quod homines faciunt, non notum per magis ignotum fingendo explicare. "Praeſtat certe in morborum cauſis indagandis "progredi quouſque per fidelia obſervata et cog- "nitam hactenus corporis humani fabricam licet, "et in reliquis ignorantiam fateri, quam fictis hy- "potheſibus, quantumlibet etiam ingenioſis, lu- "dere." Talia iis reſigno quos juvat:

—— Aërias tentaſſe domos, animoq. rotundum
percurriſſe polum——.

HOR. lib. I. od. 28.

Cauſae occaſionales.

CAUSAE PROCATARCTICAE SIVE OCCASIONALES febrium intermittentium ſunt omnia quae perſpirationem ſubito cohibeant; quae fibras laxent; quae ſanguini lentorem aut ſpiſſitudinem concilient, et humorum circuitum impediant, aut quae vaſa ſecretoria et excretoriá obſtruant; tempeſtatum viciſſitudines et ſubitaneae mutationes caeli calidi, frigidi, ſicci, et humidi, cito ſe alternatim excipientes; errores in cibo et potu, ſomno et vigiliis, caeteriſque rebus non naturalibus; metus, contagium, ſive miaſmata epidemica; applicatio frigoris corpori exſudanti, et ſimilia; atmoſphaera humida putrida, vapores ex locis paludoſis exhalantes. Conſtat enim experientia, eos qui regiones habitant illis vicinas, febribus intermittentibus maximè obnoxios eſſe.

Causae illae occaſionales non omnibus, ſed praediſpoſitis ſolum, nocent. Vidimus enim homines vitam in aere humido, vaporibus repleto, degere, et tamen a febre intermittente immunes evadere, quia iis deeſt ille corporis ſtatus, qui, in aliis, huic excitando morbo favet. Quacunque corporis conditione hic ſtatus conſiſtit, vocatur Cauſa praediſponens. Praediſpoſitis ſolum nocent.

SECT. IV.

Cauſa praediſponens.

CUJUS ſit naturae cauſa illa praediſponens in febribus intermittentibus; num ſedem habeat in ſolidis, vel in fluidis corporis; et qualis ſit ejus diverſitas in variis harum febrium ſpeciebus; nos latet, et forte ſemper latebit: Sed effectus ejus in iis producendis obſervare licet.

Haec cauſa praediſponens febris indolem determinat, et qualis ipſa cauſa ſit, talis eſt febris intermittens. Quandocunque genium mutat, et v. g. tertiana autumnalis in quartanam degeneret, veriſimile eſt cauſam praediſponentem mutari; nam diverſa, in ſingulis febrium intermittentium ſpeciebus, cauſa praediſponens eſſe videtur. Cauſa praediſponens indolem febris determinat.

Quam cauſa occaſionalis in actum ducit.

Sola autem non videtur ſufficiens eſſe cauſa praediſponens ad excitandam febrem, ſed manere in corpore quieſcens, nec ullo indicio ſe prodere, donec accedat cauſa occaſionalis quae illam in actum deducat. Cum autem ſemel excitetur febris, tum, pro indole diverſa cauſae praediſponentis, et pro activitate cauſarum occaſionalium, febris quotidiana, tertiana, aut quartana ; ſimplex aut duplicata producitur. Certus enim character ſingulis a cauſa praediſponente imprimitur, per quem, ſtatis temporibus paroxyſmus renovatur, quamdiu ille impreſſus character manet ; et tales febres indolem et genium paroxyſmorum primariorum ſervant.

Quando cauſa occaſionalis ſemel in actum, cauſam praediſponentem excitavit, non opus eſt ut renovetur, ad paroxyſmos, ſtatis temporibus, revocandum ; nam pergit febris certis redire intervallis, donec ſopiatur, aut prorſus auferatur vis cauſae praediſponentis, quae characterem febri impreſſerat.

Effectus errorum in N. N.

Quod autem mirum eſt, etſi ſopiatur, attamen denuo a cauſa quadam occaſionali, E. g. Errore in rebus non naturalibus, praeſertim, ſi haec cauſa, eadem hora illius diei contingat, quo paroxyſmus, ſi eo uſque febris perſeveraſſet, accedere debuit, *ille* character renovari poteſt ; unde videtur inter-

dum

dum ſupereſſe diu, etiamſi ſileat, niſi cauſa occaſionalis eum iterum excitaret; tum febris recidiva contingit.

CAUSAE occaſionalis nimia activitas vel exceſſus paroxyſmum febris tertianae aut quartanae reduplicare poſſunt; aut ſi viribus vitae nimis debilitatis non ſuperetur, quod primario paroxyſmo mutari debuit, adventitiis ſuperveniunt paroxyſmus unus aut alter, et hunc effectum praeſtant. Poſtea duplicati, vel triplicati, qui recurrunt paroxyſmi, priorum typum ſervant; et ſinguli, diebus acceſſionis, horâ, violentia, aliiſque peculiaribus, ſibi invicem reſpondent. Quae febrem reduplicent.

SI aliae cauſae occaſionales, ut graviores in diaeta commiſſi errores accedant, vehementiores paroxyſmos efficient; vel ex ſimplici quartana, duplicatam, vel et triplicatam fieri, quotidiana in praxi obſervata docent.

CUM autem geminentur paroxyſmi febris tertianae, quae antea ſimplex fuit, hoc incidere poteſt quia alia cauſa occaſionalis, manente immutata cauſa praediſponente, die intercalari alterum paroxyſmum excitaverit.

Quaestio gravis de febris intermittentis periodis nunc conſideranda venit.

Cauſae febris intermittentis periodorum.

Quare certis periodis redeant febrium intermittentium paroxyſmi, omnes medici mirati ſunt; pauci cauſam eruere operam navaverunt; conſtat autem obſervationibus, pleraſque humani corporis functiones quaſdem viciſſitudines ſubire, quae, *ſtatis* temporibus, quaſi in circulo redeunt, dum ſanitate fruamur. Somno, fame, vel ſite, vires corporis refocillare, naturam certis horis nos compellere, omnibus notum eſt. Horâ eadem matutina vulgo expergefacimus; habitus enim legis vim habet; et praeſertim in homine vitam regularem degente haec maximè ſunt obſervanda. Si talis per paucos dies, ſomno poſt prandium indulgeret, opus arduum poſtea foret illius obrepentis circa tempus ſolitum blanditiis reſiſtere, niſi in rebus, quae activitatem poſtulent, verſaretur, aut aliquid negotii mentem ejus multum occuparet. Quidam certa horâ, ſemel in die alvum deponunt: alii in ipſo momento quo e lecto ſurgunt, lotium reddendi deſiderio ſollicitantur, etſi nullo modo, dum jacebant, id perceperunt, et nunc temporis habitus ſolummodo excitavit.

Multi

Multi qui ab omni clamore remoti vivunt, ſi ſonus aliquis inuſitatus aures invadat, dormitare non poſſunt; dum aliqui, rurſus, qui inter ſtrepitum dormire aſſueſcunt, nequeant in alto ſilentio ſomnum capere. Novi quemdam in hac urbe automatopaeum, qui ſolitus fuit omnia horologia, ex ſua officina, in cubiculum ejus nocte ſecum portare, ut a furibus illa cuſtodiret. Quando forte peregrè abiit, leviſſimum ſomnum capere non potuit, donec ex amicis horologia ſua mutuatus eſt; quibus circa lectum ordine diſpoſitis, eorum tinnitus illi blandum ſomnum citiſſime conciliavit. Exempla quaedam.

Habitus poteſtas in oeconomia animali tanta eſſe dicitur, quod dantur homines, qui, circa diem natalem, omni redeunte anno, aegrotant. Cognoſco virginem quamdam, partu ſeptimeſtri, ſupra viginti annos natam, quae, vulgò ſanitate mediocri gaudens, ab aetate infantili, per duos menſes, his reſpondentes quos mater ſua tranſegiſſe, antequam peperiſſe, debuerat, ſi ad partûs ſtatum tempus illi perventum eſſet, quotannis multum aegrotat. Mira eſt hiſtoria ſequens, quam narrat curioſus naturae obſervator, Cl. *Plinius* ſecundus, nempe *Antipater* Sidonius poeta, omnibus annis, uno die tantum

natali

natali corripiebatur febri, et ea conſumptus eſt, peracta ſatis longa ſenectute *.

Aeque memorabilis eſt iſta cujusdam Idiotae, quam Cl. Addiſon, ex ſcriptis Doctoris Plott, nobis tradidit †. Quidam Idiota juxta horologium vivens, ſemper ſe aſſuefactus eſt horas numerare, quandocunque campana ſonaverit. Quodem infortunio, cum horologium ſpoliatum eſt, Idiota pergebat, ſicut antea, horas exacte numerare et pulſare, quoties campana ſonare debuiſſet.

Quid abhinc inferri poteſt.

His omnibus ritè perpenſis, in oeconomia animali videtur eſſe inſita diſpoſitio quaedam ad producendum motus quoſdam, certis periodis, in fluidis aut ſolidis corporis, ubi cauſa occaſionalis externa eam excitavit. Num corpora noſtra imperio corporum coeleſtium ſubjiciantur non meum eſt litem componere. Multa huic opinioni favent. Qui de his plura ſcire cupit, illum relego ad ſcripta celeberrimi *Mead* ‡.

Ab illa mira facultate in corpore, quae indiciis manifeſtis ſe prodit, motus varios, ſecundum pe-

* C. Plin. ſecund. lib. vii. cap. 51.

† Spectator, vol. VI. No. 447.

‡ Mead de imperio ſolis et lunae.

riodos,

riodos, ſubeundi, etſi ignoremus quomodo fiant, recepi opinionem, febrium intermittentium paroxyſmos, ſtatis intervallis redire, quamdiu maneat character illis, a cauſa praediſponente impreſſus, cujus examen ſenſus noſtros eludit.

Hisce conjecturis, non puto me ſatisfacturum eſſe dubiis eorum qui demonſtrationem poſtulant quam natura ſubjecti non ſinit. Ulterius progredi qualitatibus inviſibilibus inveſtigandis non eſt virium mearum. Haec opinio, quam, ab aliis receptam, novis argumentis ſtabilire aggreſſus ſum, quatenus probabilis admodum, ſi non etiam certa eſſe videatur, mihi arridet. Quando autem veriſimiliorem mihi indigitabit aliquis, rejiciam quam nunc teneo; nam in his et omnibus, me ſemper paratiſſimum eſſe meliora doceri profiteor.

S E C T. V.

Prognoſis.

FEBRES intermittentes verno tempore, ſi regulares ſint, raro ſunt periculoſae, niſi remediis nimis calidis tractentur. Autumnalibus autem, quamvis mitiſſimae videantur, non eſt prudentis

Qu
bre
lut
mir

confidere,

confidere, donec tres ſaltem aut quatuor periodos perfecerunt; deinde ſi paroxyſmi non ultra duodecim horas perduraverint, neque dolores acuti in viſceribus comitentur; ſi ſudore aequali, copioſo, deſinant, et apyrexia perfecta ſequatur; ſi porro aeger morbum facile toleret, cibum cum bono appetitu capiat; ſi urina coloris ſit naturalis, et turbida, ſedimentum album copioſum *deponens*; circa tertium aut quartum febris periodum, aegrotum cito ſalutem eſſe recuperaturum pronunciare licet.

Quae ſunt magis periculoſae.

Febres autumnales etſi ex ſuo genio proprie intermittentes ſint, attamen ob paroxyſmos earum duplicatos et protractos, ſaepe nulla eſt intermiſſio, ſed tantum remiſſio; et magis proclives ſunt ad mutationem in febres acutas et continuas, dum aegroti jugiter lecto incarcerentur, et ſudor, qui ſolet paroxyſmum febrium intermittentium claudere, ultra modum promoveatur; vel, ſi earum cura remediis nimis calidis tentetur, ſaepe lethales deveniunt.

Symptomata periculum minantia.

In febribus intermittentibus ſigna ſequentia periculoſa ſunt, nempe circa tertium aut quartum periodum paroxyſmi protracti, cum pertinace delirio, intenſo comate, magna anxietate, dolore lumborum vel ad cardiam; averſatio cibi, debilitas ſumma,

vertig

vertigo, hypochondria dura, tumefacta, et ad tactum dolentia; urina tenuis, pellucida, vel intenſè rubra; magnae evacuationes quae aegroti vires proſternunt, ſcilicet, vomitus, darrhoea, haemorrhagia e naribus, ſudores colliquantes; poſtremò febrium intermittentium diuturnitas, et earum mutatio in continuas periculum denunciant.

Denique maximum eminet periculum, ubi ſequentia ſigna ſe manifeſtent, ſcil. paucae ſanguinis guttae e naſo ſtillantes, materia nigra per vomitum aut alvum ejecta, urina nigra, aut graviter olens, tota cutis colore admodum flavo tincta, aut maculis luridis, ſugillationibuſve ubivis diſcolorata, olor cadaveroſus, frigor continuus, abſque calore percepto, vel cum calore ingente externo; aphonia, cum ſtupore lethargiae ſimili, ſuſpiriis, gemitibus, aut ſingultibus crebris; ſitus corporis ſupinus, facies cadaveroſa, oculi ſemiclauſi, rictus, tumor abdominis ſupra modum auctus, cum alvi conſtipatione, vel fluxu involuntario; nam haec ominis peſſimi ſunt.

Etiamsi in quarumdam regionum febribus, autumnali praeſertim tempore, intermittentibus, endemicis, haec omnia ſaepe contingunt, attamen febres intermittentes regulares, hujus provinciae, ſi debito victus regimine utantur aegri, neque perverſa me- Febres intermittentes in Pennſylvanienſes.

dela adhibeatur, facile curantur; imo poſt quartanas febres, nullis validis remediis, ſed bonâ diaeta, et verno tempore ſolutas, firmiora ſaepe inveniuntur hominum corpora, et morbis longe minus quam antea obnoxia. Sic febris quandoque medicamenti virtutem praeſtat, et corpus materia morboſa latente, qua functiones turbantur, liberat; adeoque corpus ad meliorem ſanitatem ducit. Hiſtoria medica hujus generis obſervationes plurimas ſuppeditat. Ordo nos ad curationem febrium intermittentium nunc ducit.

S E C T. VI.

Methodus medendi.

RATIO has febres curandi reſpicit,

1*mo*, Ad modum, quo febrium paroxyſmos tractare optime convenit.

2*do*, Quo horum recurſus praecaveri poſſunt.

Curatio paroxyſmi.

CORDIS actionem augendo, et ſudorem generalem blandum eliciendo, paroxyſmi ſolutionem natura molitur. Huic, viam monſtranti, cum prudentia opitulari debemus. Quapropter aegrum in lecto componere,

componere, et ſtragulis circumtegere, non autem obruere oportet, cavendo ne calore immoderato ſuffocetur; nec altera parte, ſudores critici, frigore nimio admiſſo, intempeſtive ſupprimantur; in cubiculo amplo debet jacere, ubi aerum purum, temperiei bonae, liberè reſpirare poteſt. Magnopere proderit in aeſtate ſolem excludere, et feneſtram ita aperiendo ut non directe ad aegrotum perveniat, aerem renovare. In hyeme et autumno, praecipuè ſi aer pluvioſus aut frigidus ſit, lignum ſuper foco largè reponere, ad humiditam corrigendam et frigus arcendum conducet.

Potus idoneus.

Quamdiu duraverit frigor febrilis, aeger debet a potationibus largis abſtinere. Tunc enim venae, ſubclaviana et cava, plenae et turgidae ſunt; *Nam ſanguis, praeſentem horrorem metuens, ad partes maxime calidas concurrit* *: Hinc tranſitus chyli ex ductu thoracico in ſanguinem impeditur, et liquor deglutitus, haerens in canale alimentario, viſcera onerat, et anxietatem parit. Ideoque dum aeger ſitim habeat moleſtam, fauces ſaepe colluendo, et limonia in offulas conciſa, et ſaccharo mixta commedendo, hanc pro virili reſtinguere debet. Interim, ſi nau-

* Hippocrates.

ſea, vel niſus ad vomitum ſuperveniant, haec conamina naturae ſaluberrima, aquam tepidam aut juſculum tenue copioſe hauriendo, promovere maximè oportet. Sic crebro ejicitur magna copia materiei bilioſae, quae aegrum citiſſime ſublevat.

Liquores diluentes.

Post primum paroxyſmum, potationes liquorum diluentium bonae ſunt. Hippocratis autem juſſu, " per totum morbum iſtud praecipue obſervari " debet, ut cum frigidi pedes fuerint, tum a ſorbitione exhibenda, tum maximè a potu ab" ſtineamus *." Cum vero calor ad pedes deſcenderit, tunc dare convenit, tanta copia ut aeger ſiti non vexetur; nec nimium ingurgitet: cum ſudor eliciatur, ad libitum potare liceat.

Copia debita.

Potum prorſus prohibere, ut aliqui monuerunt, in tertianis, quibus longi ſunt paroxyſmi, multum aegros torquebit, calorem febrilem augebit, et humorum animalium putrefactionem faciet, ſolida conſumet, et vitam in ſummum ducet diſcrimen. Contrario autem errore, ſcilicet potum in initio nimium ingurgitandi, ventriculus opprimitur, et ne criticum ſudorem expellat impeditur, et paroxyſmi protrahuntur.

* Hippoc. de vict. rat. in morbis acut.

In

In hoc primo, etiamque in ſequentibus paroxyſmis, potus ſunt idonei, qui calorem minuunt, putrefactioni averſantur, particulas in ſanguine acres, et per renes cutiſque ſpiracula educunt. Huic ſcopo optime inſerviunt liquores aquoſi blandi, aqua ſaccharo edulcorata, cum ſucco limoniorum, aut aliquot guttis ſpiritus vitrioli tenuioris, aut ſpiritus nitri dulcis. Aqua hordeata cum oxymelle ſimplice, amygdalarum emulſio, quibus, pro re nata, ſal prunellae addi poteſt. Obſervatur Cl. *Riverio*, a ſpiritus ſulphuris guttis viginti, cum libra aquae frigidae exhibitis, ſudores copioſos fuiſſe provocatos; nam multis experimentis innoteſcit, plures tertianas eodem remedio curatas eſſe, in ſummo acceſſionis aeſtu, et, urgente ſiti, exhibito, unde copioſi ſudores provocabantur, a quibus non ſolum paroxyſmus, ſed etiam totus morbus integre ſolvebatur *.

Potus aquoſi blandi.

Quaestio eſt inter medicos, num potus calidos, vel frigidos, in tempore paroxyſmi dare praeſtat. Italiae et Siciliae medici aquam glacie frigefactam febricitantibus dari jubent, et pro bonis effectibus ad experientiam provocant. Illis autem, qui in ſanitate hanc nunquam bibere aſſuefacti ſunt, periculum eſt, ne ſubita applicatione tanti frigoris

Num frigidi au calidi eſſ debent.

* River obſ. xix. cent. i.

ſan-

ſanguini inducetur coagulum. Aliqui, ut medici Hiſpaniae aquam crudam, frigidam a ciſterna adhibent. Qui remedium tam potens et ſalubre, natura id exigente, contra optimorum medicorum monita, aegrotis negant, certo recte non faciunt; quotidiana enim praxi invenitur, in febribus aeſtivis non tantum eſſe tutum et innocuum, ſed liquoribus calidioribus anteponendum. Sitim magis compeſcit, itidemque vaſorum, calore laxatorum et debilitatorum, tonum firmat; imo ſanguinis ad putredinem praediſpoſitioni magis reſiſtit. Hinc poſt ſingulos hauſtus, novus redditur corpori vigor, quo febrilis materiae coctionem et expulſionem facere queat.

Induſia quando mutanda.

Quamdiu manet ſudor criticus, lodices et induſium aegri mutare oportet; nam cum ſemel permadida fiant, non facile ſudorem amplius abſorbent; praeterea cavendum eſt, ne materia perſpirationis morboſae, ex panno humido, venis cutaneis reſorpta, in ſanguinem redeat.

Medicamenta.

Si medicamentis opus fuerit, inter optima merito habentur hauſtus ſalini, ad diaphoreſim blandam excitandam, in ſtatu efferveſcentiae propinati. Si autem ſymptomatum vehementia, plethora, aut inſpiſſitudo inflammatoria inſtent, venaeſectio inſti-

tuenda

tuenda eſt, et pro neceſſitate rei repetenda. Tempus venaeſectionem inſtituendi, quando res eam poſtulet, in primo vel ſecundo paroxyſmo, primo ſtadio ejuſdem, nempe rigoris, abſoluto, in principio caloris febrilis, optimum eſt; tum enim venaeſectione calor minuitur, et ſudores critici citius et copioſius eliciuntur. Poteſt etiam, in intermiſſione, cum emolumento inſtitui, ſi ante ſecundum, vel tertium febris impetum fiat.

In paroxyſmo nullus cibus aut tenuiſſimus eſt concedendus, ex pane bis cocto, vel vegetabilibus aceſcentibus, fructibus horaeis, ſimilibuſque. Diaeta.

Observandum autem eſt de diaeta aegrotorum, etſi, in harum febrium initio, cibum omnem, niſi tenuem et aceſcentem, faſtidiant; eos amare liquores gratos refrigerantes; ſed poſt aliquot dies magis gratum devenit vinum. Ad morbi declinationem prudens uſus ejuſdem aquâ commixti, aut ſerum lactis vinoſi, requiritur, ut vires labefactantes ſuſtineantur, et debilitas, malorum omnium peſſimum, praeveniatur.

Ad paroxyſmorum recurſum praecavendum tandem pervenimus. Proxyſmi recurſus praecavendus.

Si venienti frigori febrili, quocunque modo occurramus, totum illum paroxyſmum facilius prae- Emetica et cathartica

occupare

occupare valemus. Huic ſcopo optime inſerviunt emetica, et cathartica lenia. Si morbus ingraveſcat, ſordibus bilioſis circa ventriculum aut inteſtina hoſpitantibus, prout in febribus intermittentibus, praeſertim autumnalibus, communiter contingit; illa cum maximo fructu, ante paroxyſmi adventum adhiberi queant, non ſolum ad bilioſam colluviem repurgandam, ſed etiam ad ejus collectionem poenitus praeveniendam.

Mitiora. EMETICA et cathartica mitiora prae aliis laudantur. Poſt emeticum adhibitum, aeger capiat aquam tepidam, aut infuſionem florum chamaemeli, quam copioſe potare debet, ad promovendam ejus operationem, quinque, ſex, aut ſeptem vices. Tum decoctum avenae, aut oryzae, copioſe potatum, vel ſumptum ſal catharticum amarum, in pauxillo aquae ſolutum, bonos effectus, catharſin lenem ducendo, praeſtabunt.

In morbi initio et febris apyrexia. UBI autem emeticis opus eſt, et ſemper in initio febrium intermittentium, ante paroxyſmi inſulſum, ea dare convenit, tempore apyrexiae melius revocantur in uſum, priuſquam paroxyſmi repetiti inflammationes creaverint, aut ſanguinis craſin nimis ſolverint, cavendo ne medicamenti operatio, et paroxyſmi adventantis ſymptomata collidant; unde aliquid

quid mali ſubitaneum, a concurſu morbi et remedii oriretur.

In ſemitertianis, et remittentibus quae ad naturam febrium continuarum quam proximè accedant, eadem cautela opus eſt, nempe emeticum vel lene catharticum, in temporis intervallo, quando febris impetus quam maximè remiſerit, adhibere. Nonnunquam in tertianarum principio multum boni, catharticum adhibendo, producitur, ſcil. vermes, quae in primis viis ſaepe hoſpitantur, auferre conducit. In ſemitertianis.

Evacuantibus idoneis praemiſſis, ad roborantia, et adſtringentia, quod omnibus aliis palmam longe praeripit, praecipue, ad nobile et efficaciſſimum illud remedium, pulverem corticis peruviani, confugiendum eſt. Hujus dare convenit in febris apyrexia, circiter ſcrupulos duos vel drachmam unam, in vino, aqua, lacte, aliove idoneo vehiculo, omni horâ, bihorio, vel trihorio, pro rei neceſſitate, ita ut aeger ſumat ℥vi. vel unciam integram, ante expectatum paroxyſmi regreſſum, quo ſaepius omnino praecavetur. Roborantia, cort. Peruv. &c.

Si intervallum, inter paroxyſmos, unum non ſuppetit ad ſufficientem copiam dandam, alterum occupari debet, quo pergendum eſt uſu illius remedii,

 eodem

eodem exacte modo, donec paroxyſmorum recurſus omnino praeveniantur.

A cortice abſtinendum eſt in tempore paroxyſmi.

PAROXYSMO febris jam ingruente, et praeſertim in tempore frigoris febrilis, temerarium et periculoſum eſſet hoc remedium adhibere; itaque, medici omnes uno conſenſu a cortice exhibenda tunc temporis prohibent, qui tum pariret obſtructiones vix poſtea reſolvendas. In loco ejus autem, medicamenta attenuantia, et diaphoretica, cum diluentibus praeſcribere juvat. Talia ſunt ſales neutri, hauſtus ſalini, ſpiritus nitri dulcis, florum chamaemeli, aut ſalviae, infuſiones; potus aquoſi frigidi aut ſubtepidi; ad blandam diaphoreſin ciendam.

Quid ſymptomatibus vehementioribus convenit.

SAEPISSIME medici ad aegrotos non vocantur donec tres aut quatuor paroxyſmos hi paſſi fuerint, quando errore aliquo in non-naturalibus commiſſo, aut abuſu liquoris nimis ſpirituoſi, vel evacuationum defectu, primae viae ſaburra bilioſa vel putrida onerantur, et paroxyſmi longi et ſubintrantes fiunt, et forte etiam ſtupore, ſyncope, cholera morbo, ſudore, frigido, ſtipantur. Inter tot et tantas indicationes, et contra indicationes, tamque confuſam ſymptomatum turbam, omne quod tuto facere poſſumus eſt, ſymptomatibus vehementioribus occurrere, vigilando interim, noctu, dieque

quando febris remiſerit, et protinus ad corticem confugere, remedium ſolum cui poſſimus contra periculum impendens, tuto confidere.

Corticis Peruviani multae exſtant praeparationes. Aliqui ſubtilem ejus pulverem ſimplicem, alii eum cum aliis quibuſdam remediis compoſitum praeſcribunt; alii infantibus, et iis quibus ventriculus eſt admodum tener, et debilis, quòd pulverem in ſubſtantia capere non poſſunt, decocta, infuſa et tincturas ejuſdem, dari jubent. Ubi evacuantium uſus praeceſſerat, raro opus eſt aliquid cum cortice admiſcere. Si autem nulla evacuatio praeceſſerat, interdum ſocius jungitur ſal catharticus, vel pulvis rhei cum pulvere corticis peruviani. Cum autem, altera parte, ſupervenerit alvi laxitas, quae ſecum aufert effectus corticis febrifugos, ſingulis doſibus pulveris optime adduntur guttae paucae tincturae thebaicae. Ubi autem primae viae a ſordibus liberantur, et nulla eſt purgatio naturalis, pulvis corticis peruviani per ſe optime convenit. Corti[cis] peruvia[ni] preparationes.

Ita profligatis morbi paroxyſmis, et omnibus febris ſymptomatibus radicitus ſublatis, adhuc utile erit, per tres aut quatuor vices, convaleſcenti dare aliquot doſes hujus corticis, bis vel ter die, quae Conv[a]leſcenti conveniunt.

ſcrupulos duos, ſingulae, contineant; et ſi opus fuerit, eadem quantitas, per aliquot ſeptimanas, cum fructu exhiberi queat, ut contra metum recidivae accingatur.

Num febris unquam ſit ſibi permittenda.

Quaestio gravis inter medicos interdum oritur, num ſit ſibi per certum tempus permittenda febris, vel prima morbi incipientis apyrexia ſit illico praeoccupanda, ut futura febris poenitus caveatur. Sententiam meam ut in aperto proferam, moneo debere neceſſarias evacuationes, tempore primae febris apyrexiae, corticis peruviani uſui praecedere. Venaeſectio, ſi anni tempeſtas et ſymptomata jubeant, in principio eſt inſtituenda; tum primae viae, emetico leniore, et catharſi artificiali, omni ſaburra liberandae, et diluentia propinanda ſunt, ut vaſa corporis emiſſaria, et precipuè cutis ſpiracula aperiantur. Magnum autem a tempeſtivo corticis uſu commodum hoc eſt, nempe, quod corporis vires firmat, ſymptomata vehementiora praevenit, aut ſubmovet, et ad criſin febrem ſaepe ducit. Quapropter, ſi nulla viſcerum obſtructio, aut alius morbus comitentur, qui a uſu corticis nos merito prohibeant, quo citius illo utimur, eo meliores effectus expectari ab eo debentur.

Ad finem quem propoſui, denique perducta hac de febribus intermittentibus diſſertatione, a lectoribus benevolis, pro iis quae a me interponantur, veniam precor; quae autem ab auctoribus graviſſimis deprompſi, defenſionem nequaquam deſiderant. Si omnia aequo animo conſiderantibus patebit, hoc ingenii mei ſpecimen propoſito diſſertationis inauguralis ſatisfeciſſe, a doctiſſimis ſpero, ut quo doctiores ſint, eo candidiores huic tentamini ſe praebeant. Concluſio

F I N I S.